

UN ALTRE ESTAMENT SOCIAL, DEMPEUSI...

El Sindicat de Defensa de la Cònjuge

A la porta d'un forn. Quatre o cinc dones fan mitja i fan cua.

—Ai, filla! No sé d'on treu la gana el meu marit. Quan porto el pa a taula, en un tres-i-no-res se n'empassa la meitat.

—No me'n parli. Els meus nois no donen l'abast en posar-se pa a l'estòmac. Mai en tindrien prou.

—No es fan càrrec de la feina que nosaltres tenim per aconseguir una barra.

—Tots els homes són iguals. Van a la seva.

—Ja ho pot ben dir, ja. I nosaltres som unes ruques. Quan posem «carinyu» a un home, li deixem passar tot.

—Això rai, si t'ho agraiessin. Però després de patir per ells, encara et fan «morrades».

—D'això en tenim la culpa nosaltres. Si ens organitzéssim i féssim valer els nostres drets, no ens passaria.

—També té raó. Però tothom es queixa, i tothom calla.

—Callar? Ja n'hi ha prou de callar...

Com acaba la discussió? Amb la designació d'un grup organitzador del «Sindicat de Defensa de la Cònjuge».

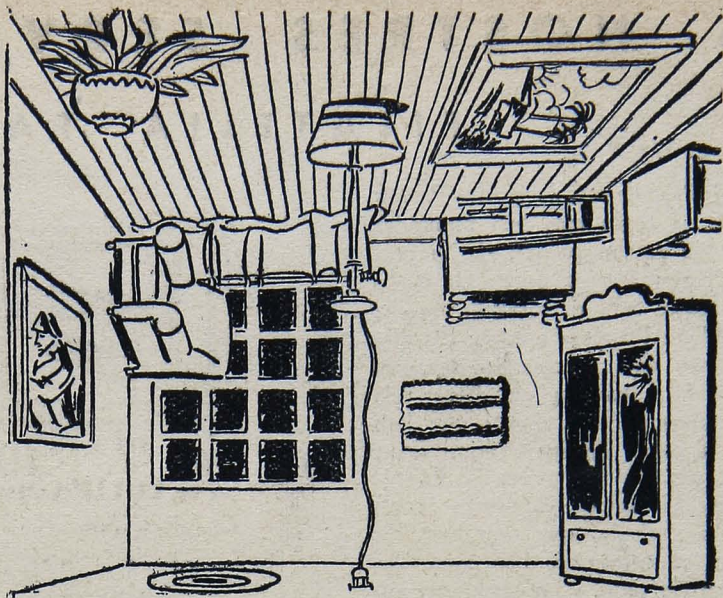
L'endemà mateix compareix la més espavilada de totes amb un projecte de bases. En síntesi, vénen a dir:

«Els marits lliuraran tot el que guanyin. Les dones els donaran els cèntims justos per a comprar diaris—s'exceptuen les revistes en les quals surtin dones nues—, per a viatjar en tramvies—res de taxis, puix que pot resultar perillós—. No tindran dret a comprar tabac; en tot cas, la dona els facilitarà alguna cigarreta de les seves.

«Els marits curaran de les tasques domèstiques, amb la sola excepció d'amanantar els fills.

«Els marits no podran tenir amics de confiança; el més íntim haurà d'ésser, almenys, el sastre. Als que vagin al teatre o al cinema, sense la muller respectiva, els serà aplicada la llei de fugues.

«Un Comitè, exclusivament integrat per dones casades, procurarà que les mecanògrafes, dactilògrafes, dependents de comerç, etc., siguin les més lletges. Hi haurà una certa tolerància amb les telefonistes, mentre la televisió no sigui un fet.

L'ORIENTACIO DE LA MODERNA DECORACIO

A Bacallaalallauna-City (EE. UU.) ha tingut lloc el Cinquè Concurs de decorats d'habitacions, certamen que es ve celebrant desde fa vuit anys.

S'ha emportat el primer premi, per unanimitat colpadora, el lleugerament diabètic Mr. Chindasvint Smithson, de Virginia, el qual ha presentat un decorat de despatx, que és el repdoduim, i que ha produït un entusiasme delirant en el jurat.

Mr. Smithson ha rebut junt amb 10.000 dòlars en xavalla, import del premi, més d'un centenar de contractes per a decorar xalets i palaus a totes les ciutats de Nordamèrica.

La llàstima ha estat que una senyora amb barba s'ha emportat a mister Smithson, donant com a excusa que pateix una «chaladuritis mucanomembranosa al cocus» o una cosa semblant.

Amb motiu d'això el Sant Pare ha anunciat que publicarà tres encícliques amb paper «couché» i a sis tintes.

«Un altre comitè femení establirà servei permanent de vigilància prop dels homes casats. Controlarà llurs anars i venirs; indagarà quines persones han parlat amb ells; examinarà les despeses que hagin contret. Es a dir, la missió d'aquell Comitè serà fer la vida impossible als marits mentre aquests siguin fora de casa. De fer-los la vida impossible a les llars llurs ja se n'encarregarà l'esposa que li hagi tocat en desgràcia.

«Els marits tindran l'obligació d'arribar abans de les catorze hores a dinar, i abans de les vint-i-una a sopar. Les mullers tenen el dret de llançar-los pel cap un plat de sopa d'all. La sopa haurà d'ésser, necessàriament, calenta.

«Les mullers no hauran de donar comptes als marits. En canvi, els marits

hauran d'anar cada dia més en compte.

«Les dones tindran llicència d'arma, de caça i de pesca. Això és, llicència per a liquidar els marits; de caçar-los, com uns conills, a cops d'escombra amunt i avall del pis, i de pescar-los in fraganti.

«De tant en tant, s'organitzaran Congressos internacionals— a Montecarlo, a Cannes, a Deauville—, per a tractar dels drets de la dona. Durant les seves absències, els marits quedaran a disposició dels Comitès femenins, els quals tindran el dret de cometre amb ells tota mena d'excessos.

«Les dones abandonades «en la noche de bodas» o en qualsevol altra ocasió, tindran a la seva disposició un «rondi especial» encarregat de cercar i capturar el fugitiu.»

A LA RERAGUARDA

TAMBÉ CAL PREVENIR-SE CONTRA EL FRED

COMPREU LES VOSTRES ROBES D'ABRIC, VESTITS INTERIORS
JERSEIS, CAÇADORES MITJONS LLANA, ETC., A

CAMISERIA TEIXIDOR

PREUS MÉS BARATS QUE NINGÚ

Carrer dels Arcs, 2 (Davant de la Plaça Nova)

